

อนาคตอันโชติช่วงของโรงงานอินเดีย

เขียนโดย มั่นยีต กริปาลานี, บิสสิเนสสวีค นิวยอร์ค

สำหรับผู้ผลิตรายใหญ่แล้ว อินเดียกำลังกลายเป็นทางเลือกใหม่ที่จะมาแทนที่จีน นานนับหลายปีแล้วที่เมืองศรีบรมพุทโธเป็นที่รู้จักกันดีในฐานะเมืองที่ร่ำรวย คานธี ถูกลอบสังหารโดยมือระเบิดพลีชีพชาวศรีลังกาในปี 1991 แต่มาวันนี้ชื่อเสียงอันน่ากลัวของเมืองที่อยู่ห่างจากเมืองเซไนไปทางตะวันตก 25 ไมล์ได้ลดลงแล้ว ริมขอบถนนที่ลาดยางอย่างดีขนาดด้วยต้นไม้ที่เพิ่งปลูกใหม่มีโรงงานใหม่เอี่ยมผุดขึ้นเรียงรายเป็นทิวแถว พร้อมอวดชื่อบริษัทยักษ์ใหญ่ในตลาดโลกอย่างผู้ผลิตโทรศัพท์มือถือโนเกียและโมโตโรลา รวมทั้งศูนย์ผู้ผลิตรถยนต์ที่ผลิตรถกว่า 350,000 คันต่อปีในอินเดีย นิคมอุตสาหกรรมแห่งอื่นทั่วทั้งเมืองเซไน เต็มไปด้วยโรงงานของผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ บริษัทส่งออกเครื่องหนังและสิ่งทอ หรือแม้แต่บริษัทผลิตยานครกรรมชั้นนำของโลกจากเยอรมนีอย่างบีเอ็มดับเบิลยู

หลายคนอาจจะคิดว่า อินเดียโดดเด่นเรื่องเทคโนโลยีไอทีแต่คงไม่ใช่กับด้านการผลิต ช่วง 2 ปีที่ผ่านมาภาคการผลิตกลายเป็นดาวรุ่งพุ่งแรงของอินเดีย ผลผลิตด้านอุตสาหกรรมกระโดดขึ้นถึง 12.5% สำหรับปีงบประมาณที่สิ้นสุดลงเมื่อเดือนมีนาคม ซึ่งเป็นสถิติที่สูงที่สุดในรอบหลายปี เนื่องจากตลาดภายในประเทศที่มีขนาดมหึมา อุดมไปด้วยแรงงานที่มีประสิทธิภาพ และในที่สุดรัฐบาลได้เริ่มสนับสนุนแทนที่จะกีดขวางการลงทุนอย่างที่เคยเป็นมา อินเดียจึงกลายเป็นทางเลือกที่ดึงดูดการลงทุนมากกว่าจีน ไม่ว่าจะเป็นการผลิตรองเท้าผ้าใบไปจนถึงรถยนต์อเนกประสงค์ ภาคการผลิต "คืออนาคตของอินเดีย นี่คือการสร้างรายได้ที่แท้จริง" ระบุว่า อัมपाल ประธานฝ่ายตลาดสากลแห่งเอบีพี กรุ๊ป บริษัทยักษ์ใหญ่อุตสาหกรรมวัสดุพลาสติกสวิส ซึ่งเทเงินลงทุนประมาณ 200 ล้านดอลลาร์เพื่อขยายกิจการในอินเดียกล่าว

สำหรับโอกาสของภาคการผลิตที่ว่านี้ต้องใช้เวลานานกว่าจะถือกำเนิด เพราะกว่า 50 ปี ที่มีข้อกำหนดคอยขัดขวางจนทำให้อุตสาหกรรมการผลิตของอินเดียสนิมจับและล้าหลัง มีเพียงภาคธุรกิจบริการซอฟต์แวร์ที่เคลื่อนไหวได้อย่างรวดเร็วช่วยกระตุ้นความเจริญขาดด้วยการจ้างงานเพียงแค่ 2 ล้าน คิดเป็นหยิบมือเดียวเท่านั้นสำหรับประเทศที่มีแรงงานหน้าใหม่เข้าสู่ตลาดปีละ 14 ล้านคน อุตสาหกรรมการผลิตของอินเดียสร้างงานเพิ่มขึ้นน้อยกว่าปีละ 1 ล้านตำแหน่ง แต่ทั้งประเทศต้องการจำนวนงานมากกว่านั้นอย่างน้อย 5 เท่า หากต้องการที่จะยกระดับคนยากจนที่มีจำนวนนับหลายร้อยล้านคนในประเทศ อินเดียจะต้องทำแบบเดียวกับประเทศจีนนั่นก็คือ ต้องสร้างอุตสาหกรรมส่งออกที่เน้นการใช้แรงงานเป็นหลัก เช่น สิ่งทอ ของเล่นและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โรงงานใหม่หลายแห่งจึงเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองตลาดอินเดียที่ขยายตัวขึ้น แต่ก็เล็งเป้าไปที่ยอดขายในตลาดต่างประเทศเช่นกัน "ยิ่งอินเดียมีความสามารถด้านการผลิตมากขึ้นเท่าไร ปริมาณการส่งออกก็จะเริ่มเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น" ราฐู กินเค ประธานเจ้าหน้าที่บริหารจากบริษัทที่ปรึกษา ทาทา สตราทีจิก แมเนจเม้นท์ กรุ๊ป

ในขณะที่บริษัทยักษ์ใหญ่อุตสาหกรรมด้านเทคโนโลยีลงทุนด้านการดำเนินงานแบบเอาต์ซอร์ซอย่างกว้างขวางในอินเดีย แต่อัตราการลงทุนจากส่วนของภาคการผลิตนั้นมหาศาลกว่ามาก บนเทือกเขาเขี้ยวขุมใกล้มุมไบ ซึ่งเป็นเมืองศูนย์กลางทางการค้าของอินเดีย ทั้งโพลีคาร์บอเนต สุนัข โมเตอร์ เจเนอเรตอร์ โมเตอร์ และบริษัทร่วมทุนระหว่างอินเดียและผู้ผลิตรายอื่นในท้องถิ่นอย่างทาทา ต่างสร้างโรงงานแห่งใหม่รวมมูลค่าการลงทุนทั้งสิ้นกว่า 4 พันล้านเหรียญ ปอลโค บริษัทผลิตเหล็กกล้าจากเกาหลีวางแผนที่จะสร้างโรงงานมูลค่า 1.2 หมื่นล้านเหรียญทางด้านตะวันออกของเมืองโอริสสา และยังมีอาร์เชลอร์มีตตาล บริษัทจากลักเซมเบิร์กที่วางแผนจะสร้างโรงงานเหล็กอีก 2 แห่งมูลค่ากว่า 2 หมื่นล้านเหรียญในเมืองโอริสสาและเมือง

ใกล้เคียงอย่างฉิวเฉียด เดือนมีนาคมที่ผ่านมา ฮิวเลตต์-แพคการ์ด โค เปิดโรงงานใหม่ใกล้ๆ เมืองเดลี ซึ่งเป็นโรงงานหลังที่ 2 ของบริษัทในอินเดีย โคห์เลอร์ โค ผู้ผลิตเครื่องสุขภัณฑ์ เช่น อ่างอาบน้ำ อ่างล้างหน้าก็มีแผนที่จะสร้างโรงงานมูลค่า 200 ล้านดอลลาร์ในเมืองคุชราต จากการสำรวจของแคปเจมินิ บริษัทที่ปรึกษาพบว่า 40% ของบริษัทข้ามชาติ 340 แห่งวางแผนจะดำเนินการด้านการผลิตในอินเดียภายในปี 2012 หลายบริษัทกล่าวว่า พวกเขาถอนการลงทุนเนื่องจากต้นทุนในประเทศจีนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และยังค้นพบว่า “รัฐบาลอินเดียทำงานในเชิงรุกมากขึ้น” รอย เลนเดิร์น รองประธานบริษัทแคปเจมินิกล่าว

เขตเศรษฐกิจพิเศษ

แต่ก็เชื่อว่า ถนนเส้นนี้จะราบเรียบไร้อุปสรรค โครงสร้างพื้นฐานของอินเดียได้รับการปรับปรุง แต่เป็นไปอย่างเชื่องช้า แหล่งพลังงานไฟฟ้ายังไม่ดีเท่าที่ควร ทำให้หลายๆ บริษัทจำเป็นต้องมีเครื่องปั่นไฟเป็นของตัวเอง ส่วนท่าเรือ ถึงแม้จะแปรรูปเป็นมหาชนบางส่วน แต่ก็ยังแออัดเกินไป และการอบรมด้านวิชาชีพที่ยังขาดแคลน ประมวลกฎหมายแรงงานที่เข้มงวด และความขัดแย้งกันเองระหว่างนโยบายของรัฐและท้องถิ่นก็ยิ่งทำให้ผู้นำทางธุรกิจต้องปวดหัวอยู่เรื่อยๆ วิฤตติ มุรติ ประธาน คณะกรรมการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตแห่งชาติหรือเอ็นเอ็มซีซี ซึ่งพยายามโน้มน้าวให้รัฐบาลลดภาษี และออกกฎหมายแรงงานที่เอื้อต่อภาคธุรกิจมากขึ้นกล่าวว่า “นโยบายของพวกเขายังคร่ำครึและไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงของประเทศอินเดียยุคใหม่”

แต่ด้วยปัจจัยแวดล้อมหลายประการทำให้รัฐบาลเริ่มตระหนักแล้วว่า ภาคการผลิตมีความสำคัญมาก และทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อดึงดูดเงินลงทุน เมื่อ 2 ปีก่อน กระทรวงพาณิชย์ของอินเดียได้ประกาศนโยบายสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษเช่นเดียวกับเมืองเซินเจิ้นของประเทศจีนซึ่งเป็นเมืองที่อยู่ใกล้ฮ่องกง และมีโรงงานเป็นพันๆ แห่งตั้งอยู่ โดยส่วนเขตเศรษฐกิจพิเศษของอินเดียนี้สร้างความมั่นใจด้วยการช่วยจัดหากระแสไฟฟ้า น้ำ และถนนที่ดี รวมทั้งขจัดปัญหาสาธารณูปโภคอื่น ๆ ให้เบาบางลง ขณะเดียวกันยังช่วยเร่งรัดพิธีการศุลกากรสำหรับสินค้านำเข้าและส่งออกของอินเดียให้มีความรวดเร็ว อีกทั้งยังมีการแทรกแซงการทำงานจากเจ้าหน้าที่ของรัฐเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เนื่องจากรัฐต่างๆ ของอินเดียแข่งขันกันอย่างหนักเพื่อชิงการลงทุนจากต่างชาติ จึงมีเขตเศรษฐกิจพิเศษก่อตัวขึ้นประมาณ 300 เขตทั่วประเทศ โดยมากจะกระจุกตัวอยู่บริเวณเมืองเซินไน มุมไบและนิวเดลี “เราไม่ต้องกังวลเรื่องถนน ไฟฟ้า น้ำ การเข้าถึงท่าเรือที่มีพร้อมสรรพแล้ว” สเตฟาน ฮัลเซนเบิร์ก ประธานบริหารของบีเอ็มดับเบิลยูอินเดียกล่าว เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา บริษัทเดินเครื่องผลิตรถยนต์นั่งบีเอ็มดับเบิลยู ซีรีส์ 3 และ 5 (เพื่อขายในอินเดีย) ในโรงงานประกอบรถยนต์ขนาด 22 เอเคอร์ ในเขตเศรษฐกิจพิเศษทางตอนใต้ของเมืองเซินไน

อินเดียได้พัฒนาเครือข่ายของเหล่าซัพพลายเออร์อย่างแข็งขันเช่นเดียวกับจีน เนื่องจากจะเป็นการช่วยสร้างฐานของอุตสาหกรรมด้านต่างๆ เช่น ในอุตสาหกรรมยานยนต์ของซูซูกิ มอเตอร์ คอร์ปของญี่ปุ่นที่เดินทางเข้ามายังอินเดียในปี 1981 ในรูปแบบของการร่วมทุนเพื่อผลิต “รถยนต์สำหรับประชาชนอินเดีย” ซูซูกิรวบรวมผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ เช่น อาซาฮิ กลาส โค ซึ่งต่อมาไม่นาน ได้จับมือร่วมเป็นพันธมิตรกับบริษัทท้องถิ่น ตั้งแต่นั้นมาบริษัทอื่นๆ เช่น เดลฟีและนิปปอนเด็นโซ่ก็เจริญรอยตาม ส่วนบริษัทในอินเดียอย่างสันทราเม เคลย์ตัน รุกคืบด้วยกลเม็ดการสร้างฐานของซัพพลายเออร์ที่เข้มแข็งเพื่ออุตสาหกรรมยานยนต์และดึงดูดยักษ์ใหญ่เช่นฮุนไดและฮอนด้า

เหตุการณ์เดียวกันนี้กำลังเกิดขึ้นกับธุรกิจมือถือ เนื่องจากอินเดียเป็นตลาดโทรศัพท์มือถือหลักที่เติบโตเร็วที่สุดในโลก ผู้นำในอุตสาหกรรมนี้ทุกรายจึงต่างมีการดำเนินงานอยู่ที่นี้ โนเกียตั้งโรงงานเมื่อเดือนมีนาคม 2006 พร้อมกับ แซลคอมพ์ บริษัทสัญชาติฟินแลนด์ผู้ผลิตที่ชาร์จแบตเตอรี่ ตามมาด้วย บริษัทผลิตอุปกรณ์พลาสติกอย่างเปอร์ลอสซึ่งเป็นบริษัท

รับจ้างผลิตของฟ็อกซ์คอนน์และบริษัทอื่นๆ อีกมากมาย ในวันนี้มีบริษัทถึง 7 รายที่เป็นซัพพลายเออร์ของโนเกียในอินเดีย และหลายแห่งของซัพพลายเออร์เหล่านั้นก็ซื้อชิ้นส่วนย่อยๆ จากผู้ผลิตในท้องถิ่นเช่นกัน “ทุกอย่างผลิตที่นั่นหมด นับจากการพิมพ์บนแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์” สาชิน คักเสนา กรรมการฝ่ายผลิตของโนเกียในเมืองศรีบริมพูทโร ซัพพลายเออร์ของโนเกียในปัจจุบันยังขายสินค้าให้แก่โมโตโรล่าด้วย โมโตโรล่าเองก็เริ่มต้นการผลิตโทรศัพท์ในอินเดียเมื่อปีที่แล้ว ถัดจากโรงงานของโนเกียไปเพียง 2 ไมล์เท่านั้น และมีแผนจะเปิดโรงงานใหม่เอี่ยมอีกหนึ่งแห่งในเดือนพฤศจิกายน

อินเดียเริ่มมองเห็นเม็ดเงินจากการลงทุนหลังไหลมาจากที่ซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการเติบโตของจีนอย่างได้ห้วนด้วย นอกจากบริษัทผู้ผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อย่างฟ็อกซ์คอนน์แล้ว บริษัทอื่นๆ ที่ผลิตเสื้อผ้าที่ไม่ต้องใช้เทคโนโลยีสูงก็เริ่มที่จะเผยโฉมหน้าในอินเดียเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นเพิง เทย์ เอ็นเตอร์ไพรส์ บริษัทผู้ผลิตรองเท้าจากไต้หวัน ซึ่งผลิตรองเท้าป้อนไนกี้ ก็ได้เปิดโรงงานในเขตเศรษฐกิจพิเศษใกล้ๆ กับเมืองเซินไน รวมถึงบริษัทคู่แข่งอย่างอาปาเซ่ ฟุตแวร์ ซึ่งเป็นซัพพลายเออร์ของรีบอคก็วางแผนที่จะเริ่มการผลิตแบบเดียวกันในเมืองไฮเดอราบัด เพิง เทย์ จ้างแรงงานชาวอินเดียแล้วกว่า 5,000 คน ขณะที่อาปาเซ่ และบริษัทอื่นๆ อีก 2 แห่งที่ได้เริ่มเดินเครื่องในเมืองไฮเดอราบัดแล้วและจะจ้างงานเพิ่มอีก 20,000 คน เจ้าของแรงงานมีแผนที่จะสร้างหอพักสำหรับพนักงาน เพื่อดึงดูดแรงงานที่อพยพย้ายถิ่นฐาน ซึ่งเป็นหนึ่งปัจจัยพื้นฐานในสมการความสำเร็จของเมืองจีน “พวกเราต้องการกระตุ้นให้บริษัทอื่นๆ ลงทุนในอินเดีย เพราะพวกเขาคงไม่อยากลงทุนหมดหน้าตักเหมือนวางไข่ทั้งหมดลงไปในตะกร้าเมืองจีนเพียงใบเดียว” โธมัส จาง ผู้อำนวยการสภาพัฒนาการค้าระหว่างประเทศของไต้หวันหรือไทตรากล่าวและเสริมว่า “และอินเดียก็เป็นทางเลือกที่ดี”

สถิติ

40% ของบริษัทข้ามชาติชั้นนำวางแผนเริ่มการผลิตในอินเดียภายในปี 2012

ข้อมูล : Capgemini